

ÚSTNÍ ČÁST MATURITNÍ ZKOUŠKY ČESKÝ JAZYK A LITERATURA PRACOVNÍ LIST

Shak. nedodržuje jednotn
místa, čas, děje -
typické pro antiku

William Shakespeare
Romeo a Julie

Výňatek

Umělecký text

motiv anděla

- Romeo Julie přirovnává k andělu

- JULIE:** Můj Bože. - *apostrofa*
ROMEO: Ona mluví. Mluv dál, mluv dál, můj
zářný anděle. *anafora/epizeuxis*
Jsi stejně krásná jako Boží posel,
co po nebi se vznáší na křídlech, *přirovnání*
zatímco dole smrtelníci žasnou, - *epiteton*
v údivu obracejí oči v sloup. *metafora*
a on se pěkně vozí na oblaku
a zvolna pluje po nebeské pláni. *epiteton*
JULIE: Romeo, Romeo, proč jsi Romeo? *epizeuxis*
Zavrhni otce, odhod' svoje jméno, *řet. ot.*
nebo když nechceš, přísahej mi lásku
a já se zřeknu rodu Kapuletů.
ROMEO (stranou): Mám promluvit, anebo ještě
počkat? *řet. ot.*
JULIE: Jen tvoje jméno je můj nepřítel. - *metafora*
Vždyť ty jsi ty, i kdybys nebyl Montek.
Co je to Montek? Ruka, noha, tvář, *výčet*
anebo nějaká jiná část těla? *(enumerace)*
To přece není Montek! Vyměň jméno!
Co je to jméno? To, čemu se říká
„růže“.

2. dějství ples, vražda

když se potkají

dům kapuletů - balkon, zahrada - noc

- pod jiným jménem vonělo by stejně.
A kdyby Romeo měl jiné jméno,
zůstal by pořád stejně dokonalý.
Romeo, prosím, odhod' svoje jméno,
na kráse ti to v ničem neubere.
Vezmi si mne!
ROMEO: Beru tě za slovo. - *frazem, metafora*
Řekni mi „lásko“, tím mne znovu
pokřtíš. Už nejsem Romeo, chci být
tvá láska.
JULIE: Kdo jsi, že skryt za černým pláštěm
nocí, mi vpadáš do řeči? *metafora*
ROMEO: Já nemám jméno
a vůbec nevím, jak ti říct, kdo jsem.
Posvátná láska, nemám rád své jméno,
neboť mé jméno je tvůj nepřítel.
Napišu je, a pak je roztrhám.
JULIE: Mé uši nevypily ani sto tvých slov, *uadsa'zka*
a přesto poznám jejich zvuk. *uadsa'zka*
Vid', že jsi Montek jménem Romeo?

Výňatek

Neumělecký text

běžné jaz. prostř. spis. češt
(civilní jazyk postav - Bern te za slovo - frazem)

"Co růží zvou, i zváno jinak vonělo by stejně..."

ozuam, ta' zaci, rozkaz, zvolací
krátký věty jedn. souvětí
→ odděluje vrstvy obvy.

Romeo a Julie je novodobý mýtus o lásce. Před více než čtyřmi sty lety ho zpracoval tehdy začínající dramatik a básník William Shakespeare.

Byla to jeho první velká tragédie, která se stala autorovou nejúspěšnější hrou vůbec. V počtu uvedení by jí dnes mohl konkurovat snad jedině Hamlet.

Romeo a Julie je zároveň jednou z prvních Shakespearových her uvedených u nás. V roce 1617 ji z Polska na Moravu přivezla anglická kočující společnost principála Greena, která hru, či její adaptaci, uvedla nejprve v Olomouci a dalších několika moravských městech a posléze také v Praze u příležitosti korunovace arciknížete Ferdinanda Štýrského.

První pokus inscenovat Romea a Julii v češtině se uskutečnil až v roce 1805, a to poněkud kuriózně. Úředník pražského magistrátu Hynek Ignác Šiessler přeložil německou úpravu Christiana Felixe Weisse, jemuž původní Shakespearova hra připadala příliš drsná, takže ji ukončil happyendem. Ovšem kritikům, jako např. F.B. Mikovcovi, jeho přístup připadal jako "hnusné předělání Shakespeara". [...]

Naše současná inscenace je moderní, citlivou interpretací Shakespearova textu v překladu Martina Hilského a úpravě a režii Zdeňka Černína, který do titulních rolí obsadil Magdu Tkačikovou a Jakuba Šafránka.

(www.ndbrno.cz, upraveno)